

РЕШЕНИЕ

№ 1151

гр. София, 18.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-І-Г, в закрито заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стефан Кюркчиев

Членове: Гергана Коюмджиева
Биляна Магделинова

като разглежда докладваното от Биляна Магделинова Въззивно гражданско дело № 20221100503907 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435 - 438 от ГПК.

Образувано е по жалба на Б.Р.П. срещу протокол за опис на недвижим имот от 17.02.2022г. по изп.дело № 20217810400743 на ЧСИ Д., с който на основание чл.483 и следващите от ГПК е описан недвижим имот, собственост на длъжника Б.Р.П., в режим на СИО със съпругата му М.Б. П.а, а именно апартамент №3, находящ се в гр. София, ул.“*****” с площ от 130,20кв.м., представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.404.136.1.3. Направено е искане за спиране на производството по изпълнителното дело до произнасяне по жалбата и за отмяна на наложената възбрана върху единственото жилище на жалбоподателя, находящо се в гр.София, ул.“*****”, ет.2, ап.3.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на протокола за опис, тъй като същият е извършен без да е уведомен длъжника чрез връчване на съобщение. Твърди, че апартаментът е негово единствено жилище, което е в режим на СИО със съпругата му М. П.а. В същото живее семейството му, поради което е несеквестрируемо съгласно чл. 444, т.7 от ГПК. Твърди, че жилището е негова собственост по отношение на ½ идеална част. Излага, че заповедта въз основа на която е издаден изпълнителния лист, по който е образувано делото, не му е надлежно връчена от СРС, поради

което е нарушено правото му на защита.

В срока по чл. 436, ал. 3 от ГПК е подадено писмено възражение от „ОББ“АД срещу жалбата, в което са изложени съображения за неоснователността ѝ.

ЧСИ Георги Д. с рег. №781 на КЧИ, район на действие СГС, излага мотиви по обжалваното действие на основание чл. 436, ал. 3, изр. последно от ГПК. Счита жалбата за допустима, но неоснователна, тъй като длъжникът е уведомен надлежно за насрочения опис, като съобщението е връчено лично при отказ да го получи. Счита за неоснователен довода за несеквестрируемост на описания недвижим имот, тъй като е събрана служебно информация за имотното състояние на длъжника и е установено, че към датата на образуване на изпълнителното дело притежава и други недвижими имоти, с които може да обезпечи жилищните нужди на семейството си. Твърди, че длъжникът е собственик и на 1/2 идеална част от друго жилище, поради което това върху което е извършен опис е несеквестрируемо. Счита за неоснователни доводите на длъжника, че имотът е в режим на СИО и съпругата му е заявила, че не желае да го продава, които възражения не следва да се вземат предвид, тъй като съпругът недлъжник има права за самостоятелно обжалване по чл.503 , ал. 2 и ал.3 от ГПК. Счита за неотносими доводите за невръчване на заповедта, въз основа на която е издаден изпълнителния лист.

Софийски градски съд, като обсъди доводите на страните и изпратените от ЧСИ материали по изпълнителното дело, приема следното от фактическа страна:

Предмет на обжалване е протокол за опис на недвижим имот от 17.02.2022г. по изп.дело№ 20217810400743, с който на основание чл.483 и следващите от ГПК е описан недвижим имот, собственост на длъжника Б.Р.П., в режим на СИО със съпругата му М.Б. П.а, а именно апартамент №3, находящ се в гр.София, ул.“*****” с площ от 130,20кв.м., представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.404.136.1.3, подробно описан в постановлението.

Изпълнителното дело е образувано по молба на „ОББ“АД, въз основа на изп.лист от 15.07.2021г. и заповед по чл.417 от ГПК №5497/ 15.07.2021г. , издадени по ч. гр. дело№39124/2021г. по описа на СРС в полза на „ОББ“АД срещу „Б.Р.П.М.“ООД и Б.Р.П. за заплащане на 150 000лева –главница по

договор за овърдрафт от 18.12.2019г., ведно със законната лихва от 02.07.2021г. до окончателното плащане, 2111,92лева договорна лихва, 5583,33лева мораторна лихва, 114,00лева такса, 3156,19 лева държавна такса и 100.00лева юрисконсултско възнаграждение.

Посочени са способности за принудително събиране на вземанията чрез налагане на възбрана, насрочване на опис и оценка върху недвижими имоти, описани в молбата, между които $\frac{1}{2}$ идеална част от недвижимия имот, описан с обжалвания протокол, както и налагане на заповор върху банкови сметки на длъжниците и заповор на дружествен дял на жалбоподателя. На 13.09.2021г. е връчена покана за доброволно изпълнение на длъжника П., чрез сина му, с която е уведомен за образуване на делото, размерът на задължението, както и налагането на заповор върху вземания от банки, върху пенсията, дружествен дял и за наложена възбрана върху два недвижими имота. С молба от 16.09.2021г. длъжникът П. възразил срещу налагане на възбрана върху недвижимите имоти, като е посочил, че единият е съсобствен, от който притежава $\frac{1}{2}$ идеална част, а другият е несеквестрируем съгласно чл.444, ал.7 от ГПК, тъй като в него живее семейството му. Поискано е да не се предприемат изпълнителни действия по отношение на тези имоти.

На 27.01.2022г. е връчена, при отказ на Б.П., призовка за принудително изпълнение, с която е уведомен за насрочения на 17.02.2022г. опис на недвижим имот-ап.№ 3, находящ се в гр. София, ул.“*****”, ет.2, както и че описът може да бъде извършен в отсъствие на длъжника, като в този случай ще бъде отворен имота с ключар и назначено трето лице за управител, при което няма да има достъп до същия. Изпратена е покана за доброволно изпълнение, с уведомление за насрочения опис, до М. П.а, съпруга на длъжника, като е отбелязано, че на 27.01.2022г. лицето не е намерено на адрес, а роднините отказват да получат. На 02.02.2022г. е залепено уведомление по чл.47 от ГПК. На 17.02.2022г. е изготвен обжалваният протокол за опис на недвижим имот и е насрочена дата за предявяване на оценка на 07.03.2022г., който е подписан от жалбоподателя.

На 24.02.2022г. е подадено заявление от М. П.а, че не желае да продава собствените си идеални части от апартамента, както и че това е нейното единствено жилище, което е несеквестрируемо съгласно чл.444, т.7 от ГПК.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните

прави изводи:

В чл. 435, ал. 2, т.2 от ГПК е предвидена процесуална възможност длъжникът да обжалва насочване на изпълнението върху имущество, което счита за несеквестируемо, като е създаден процесуален ред за защита на имуществените обекти, които са необходими за издръжката на длъжника и неговото семейство. Според приетото в ТР № 2 ОТ 26.06.2015 г. по тълк. д. № 2/2013 Г., ОСГТК на ВКС принудителното изпълнение се насочва върху отделен имуществен обект с налагането на запор или възбрана върху този обект. Насочването на изпълнението се обжалва, когато в жалбата длъжникът се позовава на несеквестируемост (пълна или частична) на запорирано или възбранено имущество за събирането на определено парично вземане. По такава жалба съдът е длъжен да се произнесе, секвестируем ли е имущественият обект за събирането на предявеното вземане. В жалбата може да са изложени оплаквания и да се иска отменяването на някои действия - запор, възбрана, опис, оценка, назначаване на пазач, насрочване на продан и др. Съдът се произнася по тези искания само доколкото посочените отделни изпълнителни действия са несъвместими с несеквестируемостта и в този смисъл я нарушават.

От доказателствата по изпълнителното дело се установява, че жалбоподателят П. е уведомен за наложената възбрана върху недвижимия имот, описан в обжалвания протокол, на 13.09.2021г., като на 16.09.2021г. същият е подал възражение срещу извършеното процесуално действие пред ЧСИ и е изложил съображения за несеквестируемост на недвижимия имот, но не е подал частна жалба. От това не може да се направи извод за недопустимост на жалбата, по която е образувано настоящото производство, тъй като според горепосоченото тълкувателно решение срокът за обжалване при насочване на изпълнението върху вещь започва да тече от връчването на съобщението за насрочване на проданта. Пропускането на този срок обаче не осуетява правото на длъжника да иска от съдебния изпълнител да прекрати започналата продан преди издаването на постановление за възлагане (съдебният изпълнител не може да оттегли това постановление) или да му върне получената от публичната продан сума преди тя да е получена от кредитора, тъй като съдебният изпълнител може да предпочете да обезщети вредите на участвалите наддавачи в публичната продан, вместо да продължи да уврежда длъжника. Длъжникът може също да обжалва разпределението на

основание несеквеструемостта. Пропускането на срока осуетява само отменяването на публичната продажба като изпълнително действие (отделното ѝ обжалване е недопустимо и съответно отменяването ѝ - невъзможно).

Следователно необжалването на действието по налагане на възбрана, с което принудителното изпълнение е насочено върху конкретния имуществен обект, не дава основание за извод, че жалбата е просрочена, тъй като според мотивите в ТР № 2 ОТ 26.06.2015 г. по тълк. д. № 2/2013 Г., ОСГТК на ВКС запорът и възбраната, като изпълнителни действия, не подлежат на обжалване. На обжалване подлежи насочването на изпълнението върху несеквеструемо имущество.

Настоящият съдебен състав приема, че с обжалването на протокола за опис е сезиран с жалба срещу действие по насочване на изпълнението върху имущество, което жалбоподателят смята за несеквеструемо, по която следва да се произнесе и да разгледа искането за отмяна на наложената възбрана.

На следващо място се установява, че жалбоподателят е присъствал при извършване на опис и е подписал протокола, поради което срокът за подаване на жалба по чл.436, ал.1 от ГПК е започнал да тече от датата на извършването му. Поради изложеното жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за незаконосъобразност на оспорваното изпълнително действие поради липса на надлежно уведомяване, тъй като се опровергава от събраните доказателства. От същите е видно, че призовка за принудително изпълнение на жалбоподателя, с която е уведомен за насрочения опис, му е връчена на 27.01.2022г. при отказ, надлежно удостоверен от длъжностното лице по призоваване. Съгласно чл.44, ал.1 от ГПК отказът да се приеме съобщението се отбелязва в разписката и се удостоверява с подписа на връчителя. Отказът на получателя не засяга редовността на връчването. Вземайки предвид посочената правна норма и събраните доказателства, следва извод за надлежно уведомяване на жалбоподателя за насрочения опис.

Предвид изложеното съдът следва да се произнесе по възраженията на жалбоподателя за несеквеструемост на описания недвижим имот. Съгласно

чл. 444, ал.1, т. 7 от ГПК изпълнението не може да бъде насочено върху следните вещи на длъжника - физическо лице: жилището на длъжника, ако той и никой от членовете на семейството му, с които живее заедно, нямат друго жилище, независимо от това, дали длъжникът живее в него; ако жилището надхвърля жилищните нужди на длъжника и членовете на семейството му, определени с наредба на Министерския съвет, надвишаващата част от него се продава, ако са налице условията по чл. 39, ал. 2 от Закона за собствеността“.

В настоящото производство се установява и жалбоподателят изрично признава в молба от 16.09.2021г., че е собственик на ½ идеална част от жилище, находящо се в гр. Врана, както и на описания недвижим имот, в режим на СИО. С оглед на това е без значение дали длъжникът живее в недвижимия имот, върху който е насочено изпълнението, за да се приеме че същият е несеквестрируем, тъй като не е налице една от законоустановените предпоставки за това, а именно длъжникът и членовете на семейството му, с които живее заедно, да нямат друго жилище.

Предвид изложеното жалбата следва да се остави без уважение, както и искането за отмяна на наложената възбрана върху недвижимия имот, описан с процесния протокол. В ТР № 2 ОТ 26.06.2015 г. по тълк. д. № 2/2013 Г., ОСГТК на ВКС е прието, че съдът се произнася по исканията за отмяна на някои действия - запор, възбрана, опис, оценка, назначаване на пазач, насрочване на продан и др., само доколкото са несъвместими с несеквестрируемостта и в този смисъл я нарушават. При положение, че не се установява описаният недвижим имот да е несеквестрируем, молбата за отмяна на наложената върху него възбрана следва да се остави без уважение.

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Б.Р.П. срещу протокол за опис на недвижим имот от 17.02.2022г. по изп.дело№ 20217810400743 на ЧСИ Д., с който на основание чл.483 и следващите от ГПК е описан недвижим имот, собственост на длъжника Б.Р.П., в режим на СИО със съпругата му М.Б. П.а, а именно апартамент №3, находящ се в гр. София, ул.“*****” с площ от 130,20кв.м., представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.404.136.1.3.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Б.Р.П. за отмяна на наложената възбрана върху апартамент №3, находящ се в гр. София, ул.“*****” с площ от 130,20кв.м., представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.404.136.1.3 по изп.дело№ 20217810400743 по описа на ЧСИ Д..

Заверен препис от настоящото решение да се изпрати на ЧСИ за прилагане по изпълнителното дело.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____